

تاوهری بابل

په پیدابوون ۱۰، ۱۱

له وانې راپرېووماندا چېرېکې پیغه مېرې خدای نوح مان ته واوکرېد. بینیمان چوون خدای به لافاوېک نه وه کانی ئاده می سپړه وه له سر پووی زهوی له بهر خرابه کاریان. بۆ سه د سالّ خدای کاتی دا به گونا هباران بۆ ئه وهی توبه بکن کاتی نوح خه ریکی بنیان تانی که شتییه که بوو که ده بووه په ناگه ټک بۆ ئه وانې باوه رپیان به وو شهی خدای هه بوو. به لام، جگه له نوح و خیزانه که ی که س پستی له گونا می خوی نه کرد و باوه رپیان به په یامه که ی په روه ردار خدای نه هیئا. بویه، له کو تاییدا خدای، که راستودرووست و دلسوز، به لینه که ی خوی هیئا به دی. خدای هه مو ئه وانې له درگای که شتییه که نه چوونه ژوره وه سپړه وه له سر پووی زهوی و ئه و چن که سه ی چوونه ژوره وه پرگار کرد.

ئیس تاش به رده وام ده بین له سپاره ی په پیدابوون به رده وام ده بین بۆ ئه وهی بزاین چی پووی دا له و ماوه یه ی پاش نوح. له وانې که مان ده رباره ی نوح، زانیمان که سی کورې هه بوو، سام و حام و یافه ت. نووسراوه پیروزه کان فی رمان ده کات که هه مو خه لگی جیهان له و سی که سه وه هاتوون.

گر ده ته وی زانیا رییه کانت زیاتر بکه یت سه باره ت به په چه له کی نه ته وه کان، ده توانی به شی ده یه م و یازده ه می یه که م سپاره ی ته ورات بخوینیه وه. به لام، له وانې ئه مرؤماندا ته نها کاتی ئه وه مان هه یه باسی یه ک شت بکه ین سه باره ت به میژووی هه ر سی کوره که ی نوح، سام و حام و یافه ت. ئه ویش ئه مه یه: سام ئه و که سه بوو که خدای هه لیبزارد بۆ ئه وهی ببیته باپیرانی رزگاری دهره که که وا دیته ناو جیهانه وه. له بهر ئه وه شه نووسراوه پیروزه کان به ووردی به دوی چیرکې نه وه کانی سام ده کات. هه ر له بهر ی ئه وه که هه ر یه که له پیغه مېرانی خدای و رزگاری دهره که هاتوون.

بویه، هه مو خه لگی جیهان له هه ر سی کوره کانی نوح هاتوون. من و تو، هه مو خه لگی عیراق، خه لگی تورکیا و ئیران هه مو ئاسیا، له گه ل هه مو خه لگی جیهان – هه مو ئه وانې ده ژیین نه وهی نوحین. له بهر ئه وه ده توانین بلین که ئیمه له ژیان دین له بهر ئه وهی نوح باوه رپې به خدای هه بوو و که شتیکی دروست کرد بۆ ئه وهی خیزانه که ی رزگار بکات، له بهر ئه وهی ئه و کاته ی خیزانه که ی خوی رزگار کرد له لافاوه که، من و توشی له فه وتان رزگار کرد له گه ل خوی.

خدای نوح و کوره کانی پیروز کرد و پپی فهرموون: **(به ردار بن و زور بن و زهوی پر بکن. ۱۰)** **(په پیدابوون ۹: ۱)** له بهر ئه وه سه دان سالّ پاش لافاوه که، بۆ چاریکی تر، چه نده ها مرؤف له سر پووی زهوی ده ژین. دووباره، جیهان ده ستی کرد به گنده لی له بهر گونا. تا ئیس تاش گویمان لی بووه که نوح و کوره کانی به گونا ه باری له دایک بووون له بهر ئه وهی نه وهی ئاده م بوون. کاتی چوونه ناو که شتییه که وه سرووشتی گونا هبارییان که له ئاده مه وه بویان مابووه وه له گه لیان چوه ژوره وه. کاتی هاتنه دهره وه له که شتییه که، په گی گونا ه هیشتان له ناو دلیان مابوو. لافاوه که باری گونا ه باری مرؤفی نه گوړی. هه روه که په ندی پیشینان ده لیت: (گیا له سر په گی خوی شین ده بی) له بهر ئه وه هه مو خه لگی جیهان به رده وام به گونا ه باری له دایک ده بوون، له بهر ئه وهی هه موویان له بهر ی نوح، و نوحیش له بهر ی ئاده مه.

شتیکی ناخوشه به لام راستییه، ئه و چن سه د ساله ی پاش لافاوه گوره که، زوربه ی نه وه کانی نوح چی دی په روشی خدای و ئیراده ی خدای نه بوون. باوه رپیان به وو شهی خدای نه بوو وه باپیرانیان شیت و خه نک و نوح. خدایان له یاد کرد و سوپاسیان نه کرد له بهر ئه وهی ژیان و هه ناسه و روزه لاتن و باران و خواردنی پییان به خشیه وه. سه باره ت به په لکه زیزینه که ش که خدای له ئاسمان داینا بوو بۆ ئه وهی دلسوزی خوی به بیریان ببینیه وه، زوربه یان ته نانه ت نه یانده زانی مانای چیه. بخوینیه وه وو شهی خدای چی پاده گه یینی سه باره ت به وان: **چونکه که خدایان ناسی، وه که خدایان نه کرد و سوپاسیان نه کرد، به لکو له بیر کردنه ویان پووجه ل بوون**

و دلّه گیله کانیان تاریک بوو. ههرچه نده به وتهی خوځیان دانان، بوونه گیل، نهوانه ی پاستی خودایان به درو گورپیه وه و بهدیه پیراویان پهرست و خزمه تیان کرد، له جیتانی بهدیه پینر، نهوهی تاهه تایه ستایش بو نهوه. (پوما ۱: ۲۱، ۲۲، ۲۵)

وهک قابیل و نهوه کانی، زوربه ی نهوه کانی نوح پاستی ناشتینیان هه لژارد و به دوی ناراستودرووستی که وتن. ناینیان هه بوو، به لام ناینیکی سهخته بوو له بهر نهوه ی ناگونجا له گه ل رېځگای راستودرووستی که له لایه ن خوداوه دامه زرابوو. گوییان له ووشه ی پاستی خودا نه گرت، به لکو گوییان له شهیتان ده گرت.

پیاویک هه بوو ناوی نه مرود بوو له نهوه ی حام، کورپی دووه می نوح. نه مرود پراوچیکی لیژان بوو که نزیکه ی پینج سهده سال له پاش لافاوه که ده ژیا. ناوی نه مرود مانای یاخی بووه. نه مرود زور زیرهک بوو، به لام خودای نه ده ناسی. ووشه ی خودای پشت گوی خست و به دوی رېځگای شهیتان که وت، رېځگای قابیل و هموو نهوه که سانه ی نهوه ی نوح. نه مرود چه ن شاریکی گوره ی بنیادنا، و پلانی هه بوو شاریکی گوره بنیاد بنا که هه موو خه لکی جیهان پیکه وه وهک یه ک بژین.

با نیستا له بهشی یازده هه م له سپاره ی په یادبون بخوینینه وه بو نهوه ی بزانی نووسراوه پیروژه کان چی ده فهرموی سه باره ت بهو شاره گوره یه ی که نه مرود و نهوانه ی له گه لئ بوون پلانیان دانا بنیاتی بنه ن. نووسراوی پیروز ده فهرموی: ^۱ جا هه موو جیهان یه ک زمان و یه ک جوړ قسه کردنیان بوو. ^۲ ئینجا کاتیک بو پوژمه لات کوچیان کرد، ده شتاییه کیان له خاکی شینعاردا دوزیه وه و له ویدا نیشته جی بوون. ^۳ ئینجا به یه کتریان وت: (وهرن، با خست درووست بکه یین و ته و او سووری بکه یینه وه). ئیتر له جیاتی بهرد خشتیان به کار هیئا، قیریش له جیاتی قور. ^۴ ههروه ها وتیان: (وهرن، با شاریک بو خویمان دروست بکه یین له گه ل تاوهری که سهری له ئاسمان بدات. ناوی لکیش بو خویمان دروست ده که یین، تاکو به سهر هه موو پرووی زه ویدا پهرت نه یین.) (په یادبون ۱۱)

به م شیوه یه، ده بینین چون نهوه کانی ئاده م پلانی بنیادنانی شاریکی گوره و تاوهریکی بلندیان هه بوو که بگاته ئاسمانه کان هه بوو. بوچی ویستیان تاوهریکی ئاوا بلند بنیاد بینین؟ نه مرود و نهوانه ی له گه لئ بوون به دوی شکواری کردنی خوځیان بوون له جیهان. پلانیان و ابوو خه لکی جیهان خریکه نه وه له یه ک جی، بو نهوه ی به هیژ بن و پهرت نه بن له سهر زهوی. به لام، نهوه ی نهوان پلانی درووست کردنیان هه بوو خودای دلخوش نه کرد. خودا به نهوه کانی نوحی فهرموو بوو له سهر پرووی زهوی بلاوبینه وه. خودا، نهوه ی مروقی بهدیه پینا، ده یزانی چی باشه بو خه لکی جیهان. به لام، زوربه ی نهوه کانی نوح هیچ بایه خیان به بیره کانی خودا نادا. پییان و ابوو نهوان له خودا زیره کترن. وهک خودی شهیتان، دلایان پر بوو له شانازی و یاخی بوون دژ به خودا. به لام نووسراوه پیروژه کان ده فهرموی: (نهوه ی خووی بهرز بکات نزم ده کرپته وه، نهوه ش خووی نزم بکات بهرز ده کرپته وه. پی فهرموون: له لای خه لکی خوټان بی تاوان ده که ن، به لام خودا دلټان ده ناسیت. نهوه ی خه لک به پایهداری داده ئیت، له بهرده م خودا قیزه وه نه.) (مه تا ۲۳: ۱۲ لوقا ۱۶: ۱۵)

خو شکواری کردن یان خو پایه دارکردن گونا هیه به رامبه ر خودا، له بهر نهوه ی تنها یه ک ناو هیه شایه نی شکومه ندی و ستایش بیټ. نهوه ش ناوی په روه ردگار خودایه که ئاسمان و زهوی به دی هیئاوه! وهک نووسراوی پیروز ده فهرموی: (نهوه ی شانازی ده کات، با شانازی به خودا وه ند بکات.) چونکه نهوه ی خووی ده سه لمیټ په سهند نییه، به لکو نهوه ی خودا وه ند ده یسه لمیټیت. (۲ کورنوس ۱۰: ۱۷-۱۸)

ههرچونیک بیټ، له کاتی نه مرود، زوربه ی نهوه کانی ئاده م هیچ ریزیکیان بو په روه ردگار نه بوو. پییان و ابوو پیوستییان به خودا ووشه ی خودا نییه، و پیوستییان به که س نه بوو هیچ شتیکیان پی بلئ. خه سلته ی پووحی سه ربه خووی و یاخی بوونیان تیادا بوو. تا نه مرپوش، هه مان هه لوټیست له ناو دلئ نهوه کانی ئاده مده هیه. تنه نانه ت نهو شته له مندالان ده بینین کاتی رکه ده گرن و ده لټین، (نا، واده که م!) نهی نهو شته چه ن له پیگه یشتوان هیه! هوی نهو هه موو ناکوکییه چییه له ناو خیزان و نه ته وه کانی جیهان؟ نایا به هوی نهو پووحی سه ربه خووییه نییه که پیی وایه: (ده توانم ئاگام له خو م بیټ. دابونه ریته کانی من باشترینه. ناینه که م باشه بوم.

پښتانه کې من ته واوه. نه ته وه که یې من به رزتره. خپله که یې من زیره کترن. ناوی من گرنګترین ناوه. شته کانی من! ویستی من! نیشی من! پاره یې من! من! من! من! مرؤف چېن خو پهرسته! هه موو که سیک بو مه سله حتی خو ی پراډه کیشی. نه و خه سله ته ی خو پهرستی سهر به خو یې هو ی نه و هیه که جیهان پره له دهمه قالی و شهر و جهنگ. به لام، خدا رقی له خه سله تی وایه، له بهر نه و هیه ته نها ناوی نه و شایه نی شکومه ندییه. له بهر نه و هیه له وشه یدا دهمه رموی: (من خوداوه ندم، نه مه یه ناوم و شکومه ندی خو م به که سی دیکه). (نیشایا ۴۲: ۸)

به هه حال، نه وانه ی دستان کرد به دروستکردنی تاوهره که بو نه و هیه بګن به ناسمانه کان هیچ بایه خیکیان به شکومه ندی خدا نه دا. ته نها به دوا ی شکومه ندی خو یاندا ده گه ران. هیچ نیشیان به ناوی به دیه پنه ره که یان نه بوو. بی گوومان، زور خه لک له و کاته دیندار بوون، به لام و وشه ی خودایان پشت گو ی خست. پښان و ابوو ده توانن بګن به ناسمان به شیوازی خو یان. بیری لې بکه وه! ته نها پینج سهد سال له پاش لافاوه که، خه لکی بو جاریکی تر به که یفی خو یان ده کن و په روه ردگار پشت گو ی ده خن که ژیان و هه ناسه ی پښان به خشیه و. وهک پیاویک سهاره که ی بشوات و پاشان بچیت له ناو قور لې بخورې! (ته ماشای ۲ په ترؤس ۲: ۲۲ بکه) مرؤف چېن ده به نګ و خراپه کاره له بهر نه و هیه ده یه و ی جو دا له خدا و وشه ی خدا برژیت!

باشه نه ی خدا چی کرد؟ نایا پلانی خه لکی پشت گو ی خست که ده یانویست جو دا له و بژین؟ نایا له یاخی بووه کانی قبول کرد؟ نه خیر، قبولی نه کرد! گو ی بګره خدا چی کرد. نو سراوی پیروز دهمه رموی: (په یدابوون ۱۱) ^۰ نینجا خوداوه ند هاته خواره وه بو ییننی شاره که و تاوهره که، که ناده میزاد دروستی ده کرد. ^۱ خوداوه ند فهمووی: (نه وه تا یه ک گه ل هه یه و یه ک زمان هه یه بو هه موویان، نه مه ش سهره تای ده سته کارکردنانه. نیشاش هیچ شتیک له لایان مه حال ناییت، له وه ی مه به سته یانه بیکه ن. ^۲ وهرن با بچینه خواره وه و له و ی زمانیان بشیوینن، تا کو که سیان له زمانی نه و ی دیکه یان نه گات.) ^۳ نینجا خوداوه ند له و یه په رتی کردن به سهر هه موو زه ویدا. نیت وازبان له بنیادنانی شاره که هیئا. ^۴ له بهر نه مه ناو نرا (بابل)، چونکه له و ی دا خوداوه ند زمانی هه موو زه و ی شیواند. ههر له و ی شوه خوداوه ند به سهر هه موو رووی زه ویدا په رتی کردن.

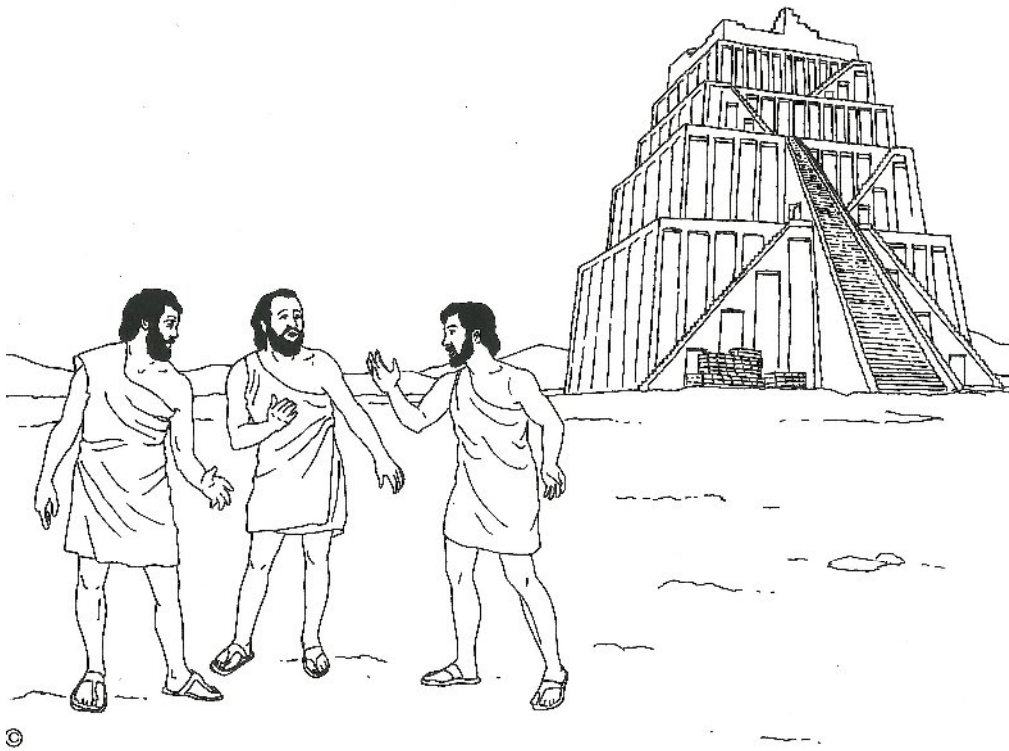
به م شیوه یه، ده بینن چون خدا پلانه کانی نه مرود و نه وانه ی تری تیک دا که ده یان ویست شاریکی گه وره بو شکومه ندی خو یان دروست بکن. تا نه و کاته، هه موو خه لکی جیهان یه ک زمان قسه یان ده کرد. به لام له م روزه دا، خدا زمانیان شیواند بو نه و هیه چی دی له یه که نه گن. له بیرتانه خدا فرمانی به نه و هه کانی نوح دا فهمووی (زه و ی پرکه نه وه)، به جیهاندا بلاوبینه وه. به لام نه مرود و شوینکه و توانی ویستیان به که یفی خو یان بکن و خه لکی هه موو جیهان له یه ک شوین کؤ بکه نه وه. خدا نیازه کانیان به زانده وه ی زمانی نویانی پی به خشی. به م شیوه یه بوو خودا په رتانی کرده وه به سهر رووی زه و ی. له بهر نه مه شه نیشا سهدان گه ل و هه زاران زمان هه یه له جیهان.

بی گوومان خودا نیشیکی جوانی کرد به تیکه ل کردنی زمانه کانی جیهان. بیر بکه وه چېن زمان هه یه له عیراق به ته نها. نای چېن مه زنه خودامان! که س ناتوانی دژ به خودای بالاده ست پروات و سهرکه و ی. وهک په ندی پښینان ده لیت، (به ری رؤژ به بیژنگ ناګیرې!) مرؤف هه و لی نه و شته دها به لام خودا به سهر ده که و ی. ناوی نه و شاره ده زانی که مرؤف هه و لی دروستکردنی دا به یاخیگیری به رامبر خودا؟ به لې، ناوی نه و شاره بابه. بابل مانای سهر لیشیوانه. دوور له خدا و وشه ی خودا ژیان ته نها سهر لیشیوانه! نه مه چیروکی شاری بابل و نه و که سانه که هه و لیان دا ناوی خو یان به رز رابګرن. نایا نیشه ش به خه لکی بابل ده چېن؟ نایا نیشه ش ناوی خو مان به رز پراډه گرین؟ خودا پیمان ده لیت نه وه گونا هه. خوینه ری نازیز، تو به دوا ی به رز راګرتنی ناوی کی؟ ناوی خو ت یان ناوی پیاویکی تر؟ یا خود ناوی به رپرسیکی سیاسیت؟ یان تو به دوا ی به رز راګرتنی ناوی خودای په روه ردگار و ته نها نه و؟ به دوا ی ستایشی کی ده گه رپی؟ ستایشی مرؤف یا خود ستایشی خودا؟ یه ک شت که هیچ گوومانی تیا دا نییه. نه و ستایشی له لایه ن مرؤفه وه بیت کوتایی پی دیت، به لام نه و ستایشی له لایه ن خوداوه بیت تاهه تا ده مینیتته وه. وشه ی خودا دهمه رموی:

هه‌موو مروځيک وهک گژوگيا وايه و هه‌موو شکويه‌که‌ی وهک گولۍ ده‌شت وايه. گژوگيا وشک ده‌بیت و گول هه‌لده‌وه‌رئ، به‌لام وشه‌ی خوداوه‌ند تاهه‌تابه‌ ده‌مینی. (۱ په‌ترؤس ۱: ۲۴)

ووشه‌کانی خودای په‌روه‌ردگاروه‌ ده‌زانی: (با دانا به دانایی خوی شانازی نه‌کات و پال‌هوان به پال‌هوانیتی خوی شانازی نه‌کات و ده‌وله‌مندی به ده‌وله‌مندی خوی شانازی نه‌کات. به‌لکو شانازکار به‌مه‌ شانازی بکات، که تیده‌گات و من ده‌ناسیت چونکه من خوداوه‌ندم میهره‌بانی و دادوه‌ری و راستودروستی له‌سهر زه‌ویدا ده‌که‌م، چونکه خوشی له‌مانه‌ ده‌بینم) (یرمیا ۹: ۲۳-۲۴)

له‌ وانه‌ی داها‌توو، چاو خشانه‌وه‌یک به‌وی تا نیستا خویندومانه‌ ده‌که‌ین. خوداش به‌ره‌که‌تی خویتان به‌سهردا بیارینی کاتی ته‌مه‌تان به‌بیر دیته‌وه: (ته‌وه‌ی خوی ده‌سه‌لمینیت په‌سه‌ند نییه، به‌لکو ته‌وه‌ی خوداوه‌ند ده‌یسه‌لمینیت). (۲ کورنسس ۱۰: ۱۸)

گړنگترین پرسپاره کان بو ټم وانیه:

۱. بوچی نمرود و ټوانه ی له گه لی بوون ویستیان تاوهریکی ټاوا بلنډ بنیاد بینین؟
۲. هو ی ټو هه موو ناکوکیه چییه له ناو خیزان و نه ته وه کانی جیهان؟
۳. ټی خودا چی کرد؟ ټایا پلانی خه لکی پشت گوی خست که ده یانویست جودا له و بژین؟ ټایا له یاخی بووه کانی قبول کرد؟
۴. ناوی ټو شاره ده زانی که مرؤف هه ولی درووستکردنی دا به یاخیگیری به رامبه ر خودا؟
۵. ټایا ټیمه ش به خه لکی بابل ده چین؟ ټایا ټیمه ش ناوی خو مان به رز راده گرین؟
۶. ټو به دوا ی به رز راگرتنی ناوی کی؟ ناوی خو ت یان ناوی پیاوکی تر؟ یا خود ناوی به رپرسیکی سیاسیت؟ یان ټو به دوا ی به رز راگرتنی ناوی خودای په روه ردگار و ته نها ټو؟
۷. به دوا ی ستایشی کی ده گه ری؟ ستایشی مرؤف یا خود ستایشی خودا؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتابی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ټم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هیته ر: کومه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org